C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1r/p-159/25 Judecătoria Soroca, sediul Central
Nr.PIGD 1-25073802-03-14r-10072025 Judecător: Ghenadie Tocaiuc

D E C I Z I E
În numele Legii

18 iulie 2025 municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În completul compus din:
Președintele ședinței, judecător Ghenadie Liulca
Judecătorii: Ludmila Iarmaliuc, Aurelia Andronache
Grefier: Doina Știrbu
cu participarea:
Procurorului: Liliana Pasat
Avocatului: Nicu Șendrea

a examinat în ordine de recurs, în ședință publică, recursul avocatului Nicu Șendrea în interesul inculpatului Mihalachi Nicolae, declarat împotriva încheierii Judecătoriei Soroca, sediul Central din 04 iulie 2025, prin care a fost admis demersul procurorului și aplicată măsura preventivă- arestare preventivă pe termen de 30 (treizeci) zile cu anunțarea în căutare și emiterea unui mandat judecătoresc în acest sens în privința lui,

Mihalachi Nicolae *****, născut la *****, IDNP *****, originar din sat. *****, domiciliat în sat. Co*****, cu studii medii incomplete, în concubinaj, 2 copii minori la întreținere, supus militar, fără loc de muncă, cetățean al Republicii Moldova,

învinuit în săvârșirea infracţiunilor prevăzute de art. 264^1 alin. (5) și art. 264^1 alin. (5) Cod penal

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei penale prezentate instanței, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

În procedura Judecătoriei Soroca (sediul Central) se află cauza penală nominalizată, potrivit căreia Mihalachi Nicolae *****, la 09 aprilie 2025, aproximativ la ora 02:00 min., nedeţinând permis de conducere pentru mijlocul de transport pe care-l conducea, acţionând cu intenţie directă, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările şi dorind în mod conştient survenirea acestora, contrar prevederilor pct. 10 pct. 2) lit. a), potrivit cărora: ”persoana care conduce un autovehicul (vehicul) trebuie să posede şi, la cererea poliţistului, poliţistului de frontieră, ofiţerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus sau actul de identitate valabil pe numele său, pentru a putea fi verificat dreptul de a conduce vehicule din categoria (subcategoria) din care face parte vehiculul condus şi contrar prevederilor pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, potrivit cărora: ”conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”, a condus automobilul de model ”VAZ” cu nr. de înmatriculare ”*****” prin s. Cosăuţi, r. Soroca, şi fiind stopat, precum şi suspectat de consumul băuturilor alcoolice de către angajaţii poliţiei implicaţi în serviciu, a fost supus testării alcoolscopice cu aparatul ”Drager 6810” din dotare, unde, conform tichetului nr. 8343 din 09 aprilie 2025, s-a stabilit că rezultatul testului a fost de 0,48 mg/L, ultimul fiind de acord cu procedura testării, funcționarea aparatului de testare şi rezultatul testării.

Tot el, la 29 aprilie 2025, aproximativ la ora 05:00 min., nedeţinând permis de conducere pentru mijlocul de transport pe care-l conducea, acționând cu intenţie directă, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările şi dorind în mod conștient survenirea acestora, contrar prevederilor pct. 10 pct. 2) lit. a), potrivit cărora: „persoana care conduce un autovehicul (vehicul) trebuie să posede şi, la cererea poliștistului, poliștistului de frontieră, ofițerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control

permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus sau actul de identitate valabil pe numele său, pentru a putea fi verificat dreptul de a conduce vehicule din categoria (subcategoria) din care face parte vehiculul condus1' şi contrar prevederilor pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, potrivit cărora: "conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere", a condus neuniform automobilul de model „VAZ" cu nr. de înmatriculare "*****" prin satul Cosăuţi, raionul Soroca, şi fiind stopat, precum şi suspectat de consumul băuturilor alcoolice de către angajații INSP al IGP al MAI implicați în serviciu, a fost supus testării alcoolscopice cu aparatul "Drager" din dotare, unde, conform tichetului nr. 7399 din 29.04.2025, s-a stabilit că rezultatul testului a fost de 0,90 mg/L, ultimul fiind de acord cu procedura testării, funcționarea aparatului de testare şi rezultatul testării.

Acțiunile lui Mihalachi Nicolae ***** au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 264^1 alin. (5) Cod penal, cu indicii de calificare: *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentraţie de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,35 mg/l, acţiune săvârşită de către o persoană care nu deţine permis de conducere.*

În cadrul şedinţei de judecată, procurorul a înaintat un demers prin care a solicitat aplicarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv pe o perioadă de 30 zile cu anunțarea în căutare a inculpatului Mihalachi Nicolae *****. A menţionat că, inculpatul Mihalachi Nicolae ***** cunoscând că are intentată cauză penală în privința sa, la 27 iunie 2025 a părăsit teritoriul R. Moldova, şi până la moment nu a revenit în ţară, fapt ce demonstrează că acesta se eschivează de la prezentarea în instanţă.

Prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Central din 04 iulie 2025 a fost admis demersul procurorului în Procuratura raionului Soroca, Panfilii Nicolae, și aplicată în privința inculpatului Mihalachi Nicolae ***** măsura preventivă sub formă de arestare preventivă pe un termen de 30 (treizeci) zile din momentul reținerii acestuia, cu eliberarea mandatului de arestare.

S-a anunțat în căutare inculpatul Mihalachi Nicolae *****, cu ultimul domiciliu în satul Cosăuţi, raionul Soroca.

În caz de stabilire a locului aflării inculpatului Mihalachi Nicolae ***** s-a dispus a înștiința imediat Procurorul raionului Soroca şi Judecătoria Soroca (sediul Central).

Despre intentarea dosarului de căutare şi întreprinderea măsurilor îndreptate la găsirea inculpatului Mihalachi Nicolae ***** s-a dispus a înștiința Judecătoria Soroca (sediul Central).

Executarea încheierii emise a fost pusă în seama IP Soroca.

Manifestându-și dezacordul cu încheierea emisă la caz în termenul și modul prevăzut de art. 311 Cod de procedură penală, avocatul Șendrea Nicu în interesul inculpatului Mihalachi Nicolae a atacat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului formulat, anularea încheierii judecătorului din Judecătoria Soroca, sediul Central din 04 iulie 2025, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care să fie dispusă respingerea demersului procurorului ca fiind inadmisibil din motivele expuse.

În motivarea recursului a invocat următoarele argumente:

- încheierea este nefondată și neîntemeiată urmând a fi casată, or aceasta contravine principiilor imperative ale procedurii penale, astfel aceasta se bazează pe plagierea argumentele acuzatorului de stat, precum că Mihalachi Nicolae, se eschivează de a se prezenta în instanța de judecată, având obligația ca să motiveze fiecare risc şi temei în mod separat, fapt omis fiind o obligație dar nu o discreție, la intima convingere a instanţei.
- cel mai grav aspect îl constituie modul în care instanța a reflectat în mod eronat şi nejustificat poziția părții apărării în cuprinsul încheierii atacate, astfel, fiind consemnat că ”apărătorul inculpatului, în ședința judiciară, a lăsat aprecierea demersului procurorului la discreția instanței”, afirmație care nu doar că nu corespunde realității, dar ridică serioase suspiciuni cu privire la corectitudinea procesului de deliberare. Contrar acestei susțineri, din înregistrările audio ale ședinței rezultă fără echivoc că apărătorul a contestat în mod expres și motivat demersul procurorului, invocând lipsa ordonanței motivate de inițiere a măsurii preventive, prevăzută în mod imperativ de art. 177 şi art. 304 Cod de procedură penală. În pofida acestui fapt, partea acuzării nu a furnizat niciun răspuns legal la această carență procedurală, deși avea obligația de a justifica lipsa actului esențial care declanșează în mod valabil aplicarea unei măsuri de privare de libertate.

- instanța, în loc să examineze în mod obiectiv şi să răspundă acestei excepții majore de procedură, a omis complet să o trateze, încălcând obligaţia legală şi jurisprudențială de a răspunde tuturor argumentelor esențiale invocate de părți (art. 308 alin. (7) Cod de procedură penală, Hotărârea Plenului CSJ nr.1/2024, pct. 32). Această omisiune nu este una de formă, ci de fond, întrucât afectează caracterul contradictoriu şi echitabil al procesului penal.

- afirmația instanței potrivit căreia apărătorul ar fi lăsat soluționarea la discreția instanței, în condițiile în care: nu există o confirmare înregistrată că această afirmație a fost făcută de avocat, înregistrările audio ale ședinței dovedesc contrariul, iar poziția apărării a fost activă şi critică, cu argumente clare privind lipsa ordonanțe, poate fi încadrată cel puțin ca o denaturare gravă a realității, cu posibile implicații de fals intelectual sau alterare a actului de justiție, un asemenea comportament, în lipsa corectării printr-un recurs sau o revizuire, poate afecta grav încrederea în actul de justiție şi în imparțialitatea autorității judiciare.

- încheierea instanţei nu doar că nu combate argumentul apărării, ci introduce o prezumție eronată, conform căreia apărarea ar fi fost pasivă - ceea ce este contrazis în mod direct de conținutul real al şedinţei de judecată. Această abordare este inadmisibilă şi compromite obiectivitatea şi imparțialitatea hotărârii, lipsind-o de caracterul motivat impus de lege. Această deficiență gravă de procedură şi de motivare impune casarea încheierii atacate, întrucât aceasta a fost pronunțată cu încălcarea dreptului la apărare, a principiului contradictorialității şi a cerinței legale de motivare efectivă a hotărârilor judecătorești.

- cum putea partea acuzării să neglijeze, situația imperativă când prevederile art.177 alin.(1) Cod procedură penală, indică că referitor la aplicarea măsurii preventive procurorul emite, din oficiu o ordonanță motivată. În ordonanța procurorului se indică fapta care face obiectul învinuirii, prevederile legale în care aceasta se încadrează şi pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta săvârșită, necesitatea aplicării măsurii preventive potrivit condițiilor şi criteriilor stabilite la art. 176, precum şi faptul dacă inculpatului i s-au explicat consecințele încălcării măsurii preventive.

- confirmarea respectării emiterii ordonanței de inițiere a măsurii preventive rezultă din dispoziția art.304 alin.(1) şi (2) Cod de procedură penală, temei pentru începerea procedurii de autorizare ...aplicării măsurilor procesuale de constrângere îl constituie ordonanța motivată a organului învestit cu astfel de împuterniciri, în conformitate cu prezentul cod, şi demersul procurorului prin care se solicită

acordul pentru efectuarea acțiunilor respective. Partea descriptivă a ordonanței va conține: descrierea faptei incriminate, locul, timpul şi modul săvârşirii acesteia, forma vinovăției, consecințele infracțiunii în baza cărora se stabilesc acţiunile de urmărire penală sau măsurile speciale de investigaţii necesare pentru a fi efectuate, rezultatele care trebuie să fie obţinute în urma efectuării acestor acţiuni/măsuri, termenul de efectuare a acţiunilor respective, locul efectuării lor, responsabilii de executare, metodele de fixare a rezultatelor şi alte date ce au importanţă pentru adoptarea de către judecătorul de instrucţie a unei hotărâri legale şi întemeiate. La ordonanţă se anexează materialele ce confirmă necesitatea efectuării acestor acţiuni/măsuri.

- în condiţiile în care ordonanţa motivată nu a fost prezentată şi nu a fost emisă în mod legal anterior formulării demersului, instanţa avea obligaţia să respingă cererea ca inadmisibilă. Acceptarea acesteia şi pronunţarea unei încheieri de arestare reprezintă o gravă încălcare a normelor procesuale şi constituţionale, ce impune casarea hotărârii şi respingerea demersului.

- nerespectarea formei procedurale - lipsa ordonanţei - atrage nulitatea absolută, conform art.251 Cod procedură penală, întrucât afectează garanţiile procesuale fundamentale ale persoanei acuzate, în special libertatea individuală. Această ordonanţă reprezintă actul procedural esenţial fără de care demersul procurorului este inadmisibil, iar instanţa nu poate proceda la examinarea fondului cererii. Or, în prezenta cauză: nu a fost prezentată nicio ordonanţă de iniţiere a aplicării măsurii preventive; instanţa a omis complet să se pronunţe asupra acestei deficienţe; a acceptat demersul în absenţa unui temei procedural legal. Lipsa acestui act procedural nu este o simplă omisiune formală, ci o încălcare gravă a dreptului la libertate şi siguranță personală, garantat de art. 5 din CEDO, care impune existența unui act judiciar/procedural legal, motivat şi preexistent privării de libertate.

- aplicarea măsurii arestării preventive faţă de inculpatul Mihalachi Nicolae, în lipsa ordonanței procurorului de inițiere a acestei măsuri, reprezintă o încălcare gravă a art. 5 par. 1 lit. c) din CEDO, care garantează dreptul oricărei persoane de a nu fi lipsită de libertate decât:„...pentru a fi adusă în faţa autorității judiciare competente, atunci când există motive verosimile că a comis o infracțiune, şi numai în conformitate cu o procedură prevăzută de lege.”

- în speță, nu a fost respectată procedura legală națională prevăzută de Codul de procedură penală al Republicii Moldova, care condiționează inițierea măsurii preventive de existența unei ordonanțe motivate a procurorului (art. 177 şi 304

Coid procedură penală). În lipsa acestui act, procedura de autorizare a arestării este viciată încă de la punctul de pornire, iar hotărârea emisă în acest context nu poate fi considerată conformă cu cerinţele art. 5 CEDO, or, lipsa unei proceduri ”prevăzute de lege” reprezintă un standard CEDO, pe când jurisprudența Curții Europene este constantă în a statua că o privare de libertate nu este suficientă doar să aibă o ”bază legală”, ci şi că procedura națională trebuie respectată în mod riguros. În prezenta cauză, lipsa ordonanței exclude tocmai elementul de procedură prevăzut de lege, transformând măsura într-o privare arbitrară de libertate, nejustificată legal.

- instanța era obligată ca să emită o încheiere motivată, în care să indice infracțiunea de care este bănuită/învinuită persoana, circumstanțele care au condiționat admiterea/respingerea demersului înaintat de procuror şi motivele pe care se bazează, or, conform prevederilor art. 308 alin. (7) Cod de procedură penală, în urma examinării demersului, judecătorul de instrucţie sau, după caz, instanţa de judecată adoptă o încheiere motivată privind admiterea sau respingerea demersului și, după caz, dispune aplicarea, prelungirea, revocarea sau înlocuirea, faţă de învinuit, a măsurii arestării preventive ori a arestării la domiciliu.
- instanţa de judecată, a neglijat pct.32) din Hotărârea Plenului CSJ nr.1 din 15 aprilie 2024 ”Despre aplicarea de către instanţele judecătoreşti a unor prevederi ale legislaţiei de procedură penală privind arestarea preventivă şi arestarea la domiciliu”, atunci când instanţele judecătoreşti, la adoptarea unei hotărîri motivate, trebuie să conştientizeze faptul că prin aceasta le demonstrează părţilor la proces că acestea au fost ascultate. Mai mult ca atît, o decizie motivată le acordă părţilor posibilitatea contestării acesteia, precum şi posibilitatea reformării deciziei de către instanţa de recurs, or, prin pronunţarea unei decizii motivate, se asigură examinarea publică a administrării justiţiei, prin combaterea argumentului prezentat în şedinţa de judecată, indicată de partea apărării că demersul procurorului nu conţine elemetele principial, să existe actul procedural - ordonanţa de iniţiere a aplicării măsurii preventive - arestul, care este lipsă, iar instanţa nici nu a combătut deloc acest temei, cu toate că era obligată.
- în prezenta speţă consideră relevant a face trimitere la HCC nr.7 din 16.04.2015, pct.61, pentru a scoate în evidenţă toate erorile de procedură admise de către instanţă în vederea respectării drepturilor participanţilor la un proces echitabil. Or, Curtea Constituţională a menţionat că garanţiile unui proces echitabil nu se aplică

în exclusivitate procedurii judiciare stricto sensu, ci se extind şi în cazul etapelor ei precedente şi ulterioare (HCC nr.7 din 16 aprilie 2015, pct. 61).
- instanţele judecătoreşti, la adoptarea unei hotărâri motivate, trebuie să conștientizeze faptul că prin aceasta le demonstrează părţilor la proces că acestea au fost ascultate. Mai mult ca atât, o decizie motivată le acordă părţilor posibilitatea contestării acesteia, precum şi posibilitatea reformării deciziei de către instanţa de recurs, or, prin pronunţarea unei decizii motivate, se asigură examinarea publică a administrării justiţiei.
- motivele pe care se bazează instanțele judecătorești în deciziile sale privind plasarea inculpatului în arest, nu pot fi limitate la parafrazarea temeiurilor prevăzute de Codul de procedură penală, fără a se explica cum se aplică acestea în cauza concretă.
- nu reprezintă o încheiere motivată de arestare încheierea care nu face referire la materialele care susțin concluzia judecătorului şi în care nu sunt combătute argumentele apărării care pledează împotriva arestării, or, carențele autorităților nu pot fi imputabile reclamanților și nu trebuie să-i pună într-o situație defavorabilă.

Inculpatul Mihalachi Nicolae în ședința instanței de recurs nu s-a prezentat, fiind anunțat în căutare, Colegiul penal audiind opiniile părții apărării și acuzării, a considerat posibil și a dispus judecarea recursului în lipsa acestuia, dar cu prezența apărătorului.

Apărătorul-recurent Nicu Șendrea în interesul inculpatului Mihalachi Nicolae în ședința instanței de recurs a solicitat admiterea recursului declarat la caz menționând că de către acuzare nu au fost respectate cerințele obligatorii-art. 22, 308, 304, 329 Cod de procedură penală pentru ca instanța de judecată să poată admite demersul înaintat și să dispună aplicarea măsurii preventive cu anunțarea clientului său în căutare. A indicat că examinarea recursului în circumstanțele informației prezentate de acuzator referitor la faptul, că la moment nu a fost intentat un dosar de căutare a clientului său confirmă poziția apărării susținută în instanța de recurs.

A solicitat admiterea integrală a recursului, casarea încheierii instanței de fond.

Contrar celor solicitate de apărare, procurorul participant Liliana Pasat în ședința instanței de recurs a indicat că prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul central din 04 iulie 2025 corect a fost admis demersul procurorului privind aplicarea măsurii preventive-arestarea preventivă cu anunțarea în căutare a

inculpatului Mihalachi Nicolae, or numitul cunoscând cu certitudine că în privința sa se examinează o cauză penală nu s-a prezentat în instanța de judecată deși a fost citat și dispusă aducerea forțată a acestuia în instanța de judecată și potrivit raportului colaboratorului de poliție reținându-se că nu a fost posibil de stabilit locul aflării inculpatului. La fel fiind verificată baza de date a poliției de Frontieră s-a constatat că inculpatul Mihalachi Nicolae la 27 iunie 2025 a părăsit teritoriul Republicii Moldova. A subliniat că anterior inculpatul Mihalachi Nicolae a mai fost judecat pentru fapte similare, astfel apreciază încheierea instanței de fond ca fiind una întemeiată și legală, urmând a fi menținută cu respingerea recursului declarat la caz.

Verificând argumentele invocate în recursul declarat, în raport cu materialele cauzei penale prezentate pentru verificarea legalităţii încheierii contestate şi audiind opinia părții apărării și acuzării, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii contestate, reieşind din considerentele ce succed.

Art.185 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că, arestarea preventivă constă în deținerea învinuitului, inculpatului în stare de arest în locurile şi în condițiile prevăzute de lege. Arestarea preventivă constituie o măsură excepțională şi se dispune doar atunci când se demonstrează că alte măsuri nu sunt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestării.

În conformitate cu art.176 alin.(1) Cod de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanţa de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susţinute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanţă, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârșească alte infracţiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanţă pentru asigurarea executării sentinţei, alin.(2) al acestei norme stipulând, că arestarea preventivă şi măsurile alternative de arestare se aplică numai persoanei care este învinuită, inculpată de săvârșirea unei infracţiuni pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de trei ani şi doar în condițiile prevăzute de prezentul cod.

Cu referire la recursul declarat la caz, Colegiul penal relevă faptul, că apărătorul a contestat încheierea judecătorului de instrucție sub aspectul aplicării ilegale în privința inculpatului Mihalachi Nicolae a măsurii preventive sub formă de arest preventiv cu anunțarea în căutare în temeiul demersului depus de procuror și în lipsa unei ordonanțe motivate a procurorului în acest sens, astfel în combaterea poziției apărării în aspectul argumentelor invocate în cererea de recurs Colegiul penal reține o interpretare eronată de către acesta a prevederilor legale invocate 304, 308 Cod de procedură penală.

În așa mod, critica recurentului despre lipsa la materialele cauzei a ordonanței procurorului despre inițierea aplicării măsurii preventive, Colegiul penal va menționa, că rezultând din prevederile art.177 alin.(1) Cod de procedură penală, o astfel de ordonanță se emite din oficiu sau la demersul organului de urmărire penală în cazurile când aplicarea măsurilor preventive este de competența procurorului care conduce urmărirea penală (adică cu privire la măsurile preventive care nu necesită autorizarea judecătorului de instrucție), pe când prevederile art.177 alin.(2) Cod de procedură penală *denotă, că arestarea preventivă, se aplică numai conform hotărârii instanței de judecată emise în baza demersului procurorului*, rezumându-se din aceste prevederi că actul prin care se aplică arestarea preventivă – este actul judecătoresc emis în baza unui demers, nefiind necesară prezența ordonanței.

Nefiind constatată o careva încălcare procedurală de depunere de către procuror a demersului cu privire la aplicarea măsurii preventive-arestarea preventivă cu anunțarea inculpatului Mihalachi Nicolae în căutare, Colegiul reține, aplicarea corectă cazului din speță a normelor internaționale și celor naționale, ce reglementează dreptul persoanei la libertate și condițiile de restrângere a acestui drept, precum și dispozițiile legislației naționale cu privire la modul, condițiile și temeiul aplicării și prelungirii arestului preventiv, care la art. 5 alin. (1) lit. c) a Convenției garantează dreptul persoanei la libertate și la siguranță, stipulând, că *nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția dacă a fost arestat sau reținut în vederea aducerii sale în fața autorității judiciare competente, atunci când există motive verosimile de a bănui că a săvârșit o infracțiune sau când există motive temeinice de a crede în necesitatea de a-l împiedica să săvârșească o infracțiune sau să fugă după săvârșirea acesteia,* principiul *legalității* fiind aplicabil în același timp atât fondului, cât și procedurii.

În plus, principiul proporționalității impune, ca atunci când se ia o măsură privativă de libertate, trebuie să se aibă în vedere necesitatea realizării unui echilibru între necesitatea într-o societate democratică de apărare a interesului public și importanța dreptului la libertate al inculpatului. Pentru aspectele mai sus prezentate, Colegiul penal constată că acest echilibru este respectat, măsura preventivă luată în privința inculpatului fiind proporțională cu necesitatea apărării într-o societate democratică a interesului public.

Aceasta pentru, că în sensul art. 176 alin. (2) Cod de procedură penală, măsurile preventive sunt orientate spre asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, *întru împiedicarea (...) inculpatului să se ascundă de urmărirea penală sau judecată, stabilirea adevărului și asigurarea executării sentinței.*

Cu caracter de recomandare Plenul Curții Supreme de Justiție în Hotărârea nr. 1 din 15 aprilie 2013 cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale legislației de procedură penală privind arestarea preventivă și arestarea la domiciliu, menționează, că pentru aplicarea și prelungirea măsurilor preventive urmează a fi acumulate date obiective ce ar confirma *bănuiala rezonabilă*", precum și prezența unui din riscurile stipulate de legiuitor: *eschivarea de la urmărirea penală sau instanță*; împiedicarea bunei desfășurări a justiției prin exercitarea presiunii asupra martorilor, nimicirea sau deteriorarea mijloacelor de probă sau împiedicarea în orice alt mod la stabilirea adevărului în procesul penal; săvârșirea altor infracțiuni; cauzarea dezordinii publice.

În respectarea normelor supra menționate, procurorul în solicitarea formulată, precum și instanța în încheierea adoptată a reținut că, inculpatul Mihalachi Nicolae cunoscând că pe rolul Judecătoriei Soroca, sediul Central se află în examinare cauza penală intentată în privință sa în baza art.264^1 alin.(5) Cod penal, având obligația de a se prezenta în instanța de judecată, în ședințele de judecată nu s-a prezentat şi nu a comunicat instanței motivele neprezentării, oportun speței reținându-se și faptul, că în ședințele de judecată stabilite pentru data de 30 iunie 2025 ora 13:30, 04 iulie 2025 ora 11:00, inculpatul Mihalachi Nicolae ***** nu s-a prezentat, iar prin încheierea Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 30 iunie 2025 fiind dispusă aducerea silită a inculpatului s-a reținut potrivit informației privind traversările frontierei de stat de către persoana fizică, că la 27 iunie 2025 Mihalachi Nicolae ***** a părăsit teritoriul R. Moldova, şi până la moment intrări în țară nu are, totodată, conform raportului din 04 iulie 2025, au fost întreprinse acțiuni în vederea identificării locului aflării lui Mihalachi Nicolae

*****, astfel din declarațiile concubinei acestuia Oceredniî Olga şi a vecinilor, nu se cunoaște locul aflării inculpatului.

Colegiul penal relevă că judecând recursul în lipsa inculpatului și preluând motivele reținute de instanță ca temei de aplicare în privința lui Mihalachi Nicolae a măsurii preventive arest preventiv pe termenul stabilit cu anunțarea în căutare a acestuia, Colegiul conchide caracterul echitabil și proporțional al restricțiilor aplicate față de el la etapa respectivă a examinării cauzei, în vederea examinării în termen rezonabil a cauzei penale, stabilirii circumstanțelor comiterii faptei, constatării vinovăției/nevinovăției persoanei precum și prevenirii eschivării de prezentarea în instanța de judecată și tergiversarea nemotivată a soluționării cauzei.

Pe motivele supra enunțate, Colegiul reține caracterul declarativ al afirmațiilor apărării privind neargumentarea de către procuror și instanță a riscurilor ce justifică necesitatea plasării inculpatului Mihalachi Nicolae sub interdicțiile impuse de măsura preventivă arest preventiv, or tocmai cele menționate denotă temeinicia respectivei hotărâri.

Astfel, aplicarea măsurii preventive - arestul preventiv, cu anunțarea inculpatului Mihalachi Nicolae în căutare la momentul executării acesteia va asigura un comportament corespunzător al acestuia, fiind asigurată prezența acestuia la ședințele judiciare de examinare a cauzei penale respective, instanța de judecată având posibilitatea de a purcede la examinarea fondului cauzei și constatarea circumstanțelor de fapt, deci ţinând cont de împrejurările stabilite, precum şi în scopul asigurării executării unei eventuale sentinţe, este raţională respectiva măsură preventivă, temeiuri de anulare a măsurii preventive nefiind prezente.

Referitor la recursul declarat de apărător, ce ține de invocarea netemeiniciei încheierii instanței de fond, Colegiul le consideră ca fiind formale, or, la caz, au fost probate temeiurile rezonabile prevăzute de legiuitor întru aplicarea măsurii preventive supra menționate în vederea asigurării examinării cauzei și evitării tergiversării procesului, or, riscurile invocate de legiuitor se confirmă prin materialele cauzei penale.

În context, Colegiul penal găsește necesar a menține încheierea, or, deşi este o ingerinţă în drepturile garantate de art. 5 CEDO, totuşi, în circumstanţele descrise, urmăreşte un scop legal şi, respectiv, este una legală, necesară şi proporţională pericolului social al faptei ce i se încriminează şi urmăreşte drept scop desfăşurarea normală a cercetării judecătoreşti, garantarea desfăşurării unui

proces obiectiv şi echitabil, cu adoptarea unei hotărîri întemeiate şi legale, precum şi garantarea atragerii la răspundere şi pedeapsă penală a persoanei vinovate, în cazul unei eventuale condamnări.

Or, în cazul în care acesta s-a prezentat la câteva dintre ședinței de judecată preconizată pe caz, totodată părăsind teritoriul Republicii Moldova cunoscând cu certitudine că în privința lui există o cauză penală pe rolul instanței de judecată, deci comportamentul acestuia prin neinformarea instanței despre cauzele neprezentării generează o convingere referitoare la tergiversarea intenționată a examinării cauzei astfel măsura preventivă sub formă de arestare preventivă în privința lui Mihalachi Nicolae este una legală, oportună și proporțională circumstanțelor reținute.

În conformitate cu art.312 alin.(5) pct.2) Cod de procedură penală, Colegiul penal, -

D E C I D E :

Respinge ca nefondat recursul avocatului Nicu Șendrea în interesul inculpatului Mihalachi Nicolae, declarat împotriva încheierii Judecătoriei Soroca, sediul Central din 04 iulie 2025, prin care a fost admis demersul procurorului și aplicată măsura preventivă- arestare preventivă pe termen de 30 (treizeci) zile cu anunțarea în căutare și emiterea unui mandat judecătoresc în acest sens, cu menținerea respectivei încheieri și a mandatului fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: Ghenadie Liulca

Judecători: Ludmila Iarmaliuc

Aurelia Andronache